

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Berouně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. května 2023 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Pařeza a přísedících Václava Balého a Mgr. Přemysla Tupého,

takto:

Obžalovaný [jméno obžalovaného], narozený [datum], řidič kamionu u společnosti [právnícká osoba], trvale bytem [adresa],

je vinen, že

v přesně nezjištěné době, nejméně od roku 2016 do doby jeho vykázání ze společného obydlí Policií České republiky dne [datum], v místě společného bydliště v rodinném domě na adrese [adresa], [adresa], i jinde opakovaně hrubě a zle nakládal se svojí manželkou [jméno FO], narozenou [datum], s tím, že ji slovně, psychicky a fyzicky napadal, a to i pod vlivem alkoholu, čemuž byly často přítomny i jejich společné nezletilé děti [jméno FO], narozená [datum], [jméno FO], narozená [datum] a [jméno FO], narozený [datum], ačkoli mu jako otci povinnost k zajištění řádné výchovy dětí a péče o jejich tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj vyplývá z § 858 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník;

přítom zprvu se jednalo především o výkyvy jeho nálad, které si na poškozené vybíjel, později se jeho útoky staly častější, intenzivnější a zahrnovaly i fyzické útoky a v posledních 2 letech zintenzivnila frekvence útoků až na 2krát či 3krát do týdne, kdy na poškozenou bezdůvodně křičel, urážel jí, strkal do ní, záměrně jí zastupoval cestu, aby nemohla projít, pronásledoval ji po domě, kontroloval každý její krok a činnost, kontroloval její sociální vazby, vyčítal jí návštěvy kamarádek, urážel ji slovy, že je „hrozná matka, někde se camrá, neuvaří, je kurva, píča, kráva,“ vysmíval se jí za koktání s tím, že je „blbeček z Prahy“, fyzicky ji napadal fackami, ranami a údery pěstí, tahal ji za vlasy, škrtil a smýkal s ní o zem, přičemž tyto útoky trvaly někdy kratší dobu, jindy i po dobu několika hodin, často s nimi začal brzy ráno a během dne se jeho agresivita zvyšovala s tím, že někdy byla umocněna požitím alkoholu, přičemž poškozená jeho chování zpravidla omlouvala, věřila v jeho nápravu a o pomoc žádala až tehdy, když nemohla útoky manžela vydržet;

konkrétně pak dne [datum] ji v průběhu dne začal nejprve slovně napadat, strkat do ní, zprvu lehce a následně prudce a intenzivně, až poškozené křuplo v zátylku a rozbolela jí celá páteř, na její prosby a pokusy o odchod reagoval zintenzivněním svého útoku, povalil ji na zem, kde s ní smýkal, kopal ji do holení, za nohy ji odtáhl po zemi k oknu v obývacím pokoji, které otevřel, hodil s ní do otevřeného okna a říkal, že jí z něj vyhodí, když viděl strach poškozené, hodil ji zpět na zem v obýváku a začal ji pevným úchopem škrtit a požadoval, aby prosila o život, což poškozená ze strachu učinila a po bližší nezjištěné době ji ze sevření pustil, odešel pryč, kdy po chvíli se vrátil zpět a začal po poškozené, která, stále ještě otřesená z útoku, ležela na zemi, požadovat odpovědi na různé otázky, když odpověděla špatně, dal jí facku, při slovech „No povídej“, jí po tvářích oplácával, kdy v jednu chvíli se poškozená zvedla, odešla do kuchyně, kam za ní přišel a násilím ji chtěl odnést do ložnice, čemuž se bránila, došlo k potyčce, při které shodila na zem příborník s příbory a poté upadla na zem i ona, kde ji opět vzal za nohy a po zemi odtáhl do ložnice, kde ji vyzvedl na postel, položil na záda, obkročmo si na ni sedl a opět jí dával otázky a po nesprávných odpovědích facku a opakovaně ji udeřil klouby na ruce sevřené v pěst do hlavy, kdy se poškozené podařilo v obraně vysmeknout a vymanit se z jeho držení a poté, co zůstala v kleče na posteli a před sebou na svoji obranu mávala vidličkou, kterou při tažení sebrala v kuchyni na zemi, se její obraně vysmíval, snažil se na ní rukama dosáhnout, a přitom došlo k poranění jeho předloktí pravé ruky vidličkou a poté, co mu začala téct krev, svého jednání zanechal a odešel z ložnice pryč, kdy v důsledku tohoto jednání byla poškozená nucena vyhledat lékařské ošetření, kterým bylo zjištěno zhmoždění páteře, pohmožděniny v oblasti paže a předloktí;

dále dne [datum] v době její práce na home office jí vyčítal, že se všichni nakazili nemocí COVID-19, obviňoval ji z toho, že to udělala úmyslně, při vytírání podlahy, které nemá rád, jí říkal, že se tam motá a dotazoval se, proč nepracuje na počítači jako předchozí večer do půlnoci, a na žádost poškozené, aby jí nechal být, ji náradím, zřejmě francouzským klíčem, který držel v ruce, několikrát uhodil, kdy některé z ran směřoval na hlavu, kterou si poškozená ze strachu kryla rukama, vyhrožoval jí a pohybem naznačil, že jí vypíchne oči, přičemž v druhé ruce držel šroubovák, následně ji povalil do kouta mezi stůl a postel a začal ji kopat do zad, pak svého jednání zanechal, odešel pryč, poškozená se zvedla a následně ji v obývacím pokoji opětovně fyzicky napadl, a to tak, že jí 2krát až 3krát kopl do pravé strany zad, několikrát udeřil pěstí do nosu a silnými tupými ranami ji otevřenou dlaní opakovaně udeřil do hlavy, když chtěla telefonem zavolat na pomoc tísňovou linku 158, vytrhl jí telefon z ruky a zahodil za sedačku, ale i přesto se poškozené v čase 18:39 hodin podařilo z rozbitého telefonu zavolat pomoc, kdy na místo přijela policie, která věc vyřešila domluvou a po odjezdu policie se jí začal vysmívat, že ji zavřou, chrání kolegyni, která ji nakazila, ona si půjde sednout a obcházel okolo sedící poškozené, vyhrožoval jí, že jí dá pěstí a v jednu chvíli jí dal ránu do nosu, po které zavolala opět na tísňovou linku, kdy v té době byl již pod vlivem alkoholu, což bylo poznat z jeho chování, a po jeho zajištění policií v čase 21:10 hodin mu bylo dne [datum] v čase 21:26 hodin naměřeno 1,47 ‰ alkoholu v dechu, načež se po propuštění ze zajištění dne [datum] v čase okolo 6:00 hodin vrátil domů, byl hlučný, v ložnici, kde spala poškozená, otevřel okno s tím, že se bude větrat a odešel do obýváku, odkud kontroloval, zda okno nezavřela, když ho zavřela, šel ho znovu otevřít, to se opakovalo asi 5krát, naposledy pak otevřel okno a poškozené sebral deku s tím, že on si jde lehnout do obýváku, následně se v neděli dne [datum] okolo 5:30 hodiny v obývacím pokoji probudil, začal dělat hluk a když zjistil, že neteče voda, přišel k poškozené do pokoje, řval na ní, kolenem proti ní naznačoval kopy, vyhrožoval jí, že ji uškrtní dřív, než přijede policie, že stejně nestihne přijet, a poškozená ze strachu, aby tento útok již nebyl definitivní, opětovně v čase 6:40 hodin zavolala na tísňovou linku 158, načež došlo po příjezdu policie k jeho vykázaní a z důvodu onemocnění COVID-19 k převozu do karanténního objektu k výkonu jeho vykázaní, přičemž po tomto napadení byla poškozená nucena vyhledat lékařská ošetření s diagnostikovanými zraněními, spočívajícími ve zlomenině nosních kůstek, mnohočetných podkožních podlitinách po těle, hrudníku, zad a levého předloktí;

v důsledku čehož poškozená trpěla přechodně reaktivní stresovou poruchou a poruchou přizpůsobení s projevy panické úzkosti a obav o své zdraví a život, která odezněla po vykázání obviněného ale nejpozději v červenci [rok], a nezletilé děti získaly vadné vzory chování muže k ženě v rámci partnerského soužití, jednání obviněného a situace v rodině pro ně byly zátěžové, jevily známky prožitého traumatu nebo vnitřního uzavření s dosud neznámými dopady pro jejich budoucí život a minimálně [jméno FO] měl o matku strach,

tedy

- jednak týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,
- jednak úmyslně ohrozil rozumový, citový a mravní vývoj dětí tím, že závažným způsobem porušil svou povinnost o ně pečovat a jinou svou důležitou povinnost vyplývající z rodičovské odpovědnosti, přičemž pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchal

jednak zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku,

jednak přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

Podle § 199 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců,

podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 44 (čtyřiceti čtyř) měsíců,

podle § 82 odst. 3 tr. zákoníku a § 48 odst. 4 písm. d), h) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost podrobit se vhodnému programu psychologického poradenství a dále povinnost, zdržet se požívání alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek,

podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškození nezletilá [jméno FO], narozená [datum], nezletilá [jméno FO], narozená [datum] a nezletilý [jméno FO], narozený [datum], odkazují se svými nároky na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Podle § 129 odst. 2 tr. řádu písemné odůvodnění rozsudku odpadá, neboť po jeho vyhlášení se obžalovaný, a to i za osoby oprávněné, a státní zástupce ve lhůtě soudem stanovené vzdali odvolání a současně prohlásili, že netrvají na vyhotovení jeho odůvodnění.

Absence odůvodnění se však netýká výroku o náhradě nemajetkové újmy nárokované zmocněncem poškozených nezletilých ve výši 50 000 Kč pro každého z nich za utrpení, jemuž byly jednáním obžalovaného, tedy jejich otce, vůči poškozené [jméno FO], tedy jejich matce, vystaveny, ohledně něhož takové prohlášení se vzdáním se práva odvolání do tohoto výroku učiněno nebylo.

V případě tohoto uplatňovaného nároku na náhradu nemajetkové újmy je soud toho názoru, že i přes jeho zjevnou neurčitost, která by sama o sobě byla důvodem jeho nepřiznatelnosti, je možné za současného uznání viny obžalovaného ze spáchání žalovaného jednání dovozovat, že toto jeho jednání bylo způsobilé zasáhnout do osobnostních, tedy přirozených, práv nezletilých poškozených, garantovaných jim Českým právním řádem, včetně Listiny základních práv a svobod a občanského zákoníku, neboť tím, že obžalovaný svoji manželku a matku nezletilých jako osobu blízkou i v jejich přítomnosti uvedeným způsobem dlouhodobě ve společném bydlíšti psychicky a fyzicky týral, vystavil je takovému životnímu a zdraví ohrožujícímu traumatu, že musely v důsledku tohoto jeho závažného porušení povinností vyplývajících z rodičovské odpovědnosti při zajišťování jejich výchovy a péče vyhledat odbornou pomoc, jejíž potřeba v podobě psychoterapií trvá doposud. Takový zásah do osobní a psychické integrity nezletilých poškozených, který mírou své intenzity výrazně ohrozil jejich rozumový, citový a mravní vývoj by pak byl s potvrzujícími výpověďmi pracovníků centra Locika a zprávou psychologa [tituly před jménem] [jméno FO] o prožitém traumatu v rodině a uzavřenosti nezletilých jako jejich obranné

reakci, s níž je i nadále formou psychoterapií třeba pracovat, dostatečným podkladem pro rozhodnutí zavazující obžalovaného povinností k náhradě nemajetkové újmy v oblasti osobnostních práv, které by však z hlediska její nárokové výše nemohlo i tak zahrnovat i duševní útrapy, pro něž takový dostatečný podklad dán není, byť je zřejmé, že nezletilí poškození v důsledku zásahu do jejich osobnostních práv tyto duševní útrapy způsobily se odrazit v jejich běžném osobním životě, skutečně prožily. V této souvislosti však nelze přehlédnout, že pro určení míry tohoto psychického strádání z hlediska jeho intenzity mohl soud vycházet pouze ze skutečností uváděných ve výpovědích pracovníků centra Locika a jeho zpráv, dále také z již zmiňované zprávy psychologa [tituly před jménem] [jméno FO] a ze zpráv OSPOD [adresa], kdy žádný jiný důkaz, který by tyto uváděné skutečnosti ve vztahu k prožitým duševním útrapám potvrzoval, proveden nebyl a ani se nenabízel. K určení míry psychického strádání nezletilých poškozených a tím i k určení výše přiměřené finanční satisfakce za duševní útrapy způsobené jednáním obžalovaného by tak bylo třeba provádět další dokazování a to případně i v podobě znaleckého zkoumání, které by ve stávající fázi trestního řízení směřovalo již nad jeho zákonem stanovený rámec, resp. by bylo nad rámec jeho potřeb.

Tento hodnotící závěr soudu však nemůže nic změnit na tom, že by v daném případě přicházela v úvahu kromě morálního zadostiučinění v podobě odsouzení obžalovaného, jím projevené lítosti spojené s omluvou za spáchání trestné činnosti, i finanční kompenzace za zásah do osobnostních práv nezletilých poškozených. V této souvislosti nelze však přehlédnout, že obžalovaný v mezidobí, tedy po dobu více než dvou let, s korektivním účinkem na své chování, péči o nezletilé poškozené finančně zajišťoval, čímž i svůj zásah do jejich osobnostních práv do určité míry finančně kompenzoval, přičemž další finanční kompenzace, navíc v její nárokové výši, kterou proporcionálně ve vztahu k obžalovanému a jeho majetkovým a výdělkovým poměrům nelze považovat za přiměřenou, by tak mohla finanční zajištění další péče o nezletilé poškozené vážně ohrozit, nehledě na s tím spojenou hrozbu sekundární viktimizace, která by s přenesením zodpovědnosti za zhoršenou finanční situaci na nezletilé poškozené mohla znovu narušit již tak křehké rodinné vztahy a v konečném důsledku vést k dekompenzaci jejich zdravotního stavu, tedy k takovému následku, kterému je nutné se v zájmu nezletilých poškozených vyvarovat. Jinak oprávněně nárokováná finanční kompenzace za zásah do přirozených práv nezletilých poškozených pak může být ze strany obžalovaného refundována např. určitou formou finančního spoření nezletilým poškozeným s variabilitou vkladů podle aktuální finanční situace, jehož založením a dobrovolným plněním by se s velkou pravděpodobností dalo této sekundární viktimizaci při dosažení stejného účelu, předejít. Soud proto o nároku nezletilých poškozených na náhradu nemajetkové újmy rozhodl tak, že je s tímto nárokem podle § 229 odst. 1 tr. řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení.

Odvolání se podává u Okresního soudu v Berouně a rozhoduje o něm Krajský soud v Praze.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody a zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení

předcházejícím rozsudku jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Právo odvolání nemají již ty oprávněné osoby, které se ho výslovným prohlášením vzdaly.

Beroun 4. května 2023

JUDr. Michal Pařez
předseda senátu